

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 81.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e18911.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Algreen-Ussing

oplæste det pågjældende Afsnit og bemærkede derefter. Dette Afsnit er af den Vigtighed, at det må være mig tilladt derom at fremsætte nogle udførligere Bemærkninger. Dette indeholder nemlig en Forretningsorden, som ikke hidtil har været gjældende hos os, og som derfor vel kan behøve noget nærmere at udvikles og forklares. Comiteen har, som jeg strax tillod mig at bemærke, ikke havt Leilighed til at ledsage sit Udkast med Motiver, ligesom den heller ikke har anseet det passende, i selve Regulativet nærmere at forklare Øiemedet med disse Afdelinger og beskrive den hele Forhandlingsmåde i samme. Det turde derfor være hensigtsmæssigt her at give en Fremstilling af det såkaldte Bureausystems Betydning. Det vil være indlysende for Enhver, som kjender til Forhandlingerne i større Forsamlinger, hvor vigtigt det er, at den foreløbige Bearbejdelse af Sagerne skeer på en sådan Måde, at den bliver så udtømmende som muligt, at Forsamlingens Medlemmer derved sættes i den nøiagtigste og fuldstændigste Kundskab om Sagens Gjenstand, og at der åbnes Leilighed til at drage den størst mulige Nytte og Fordeel af samtlige Medlemmers Kundskaber; det er som det hensigtsmæssigste Middel hertil, at man i flere Landes legislative Forsamlinger har indført den Indretning, som Comiteen her har bragt i Forslag. Forsamlingen opløser sig nemlig, som i Udkastet foreslået, i et vist Antal Afdelinger, som Comiteen har troet at burde foreslåe til 5, hvorefter der, da Forsamlingen består af 152 Medlemmer, vil falde 30 Medlemmer på de 3 og 31 på de 2 af disse Afdelinger. Denne Fordeling skal her som i andre Lande skee ved en almindelig Lodtrækning. Når disse Forsamlinger således ere dannede, er Bestemmelsen, at enhver Sag af større Vigtighed, navnlig Lovforslagene, såsnart de ere forelagte Forsamlingen, samtidig blive overgivne til foreløbig Behandling i disse Afdelinger. Den Hovedfordeel, som derved vil opnåes er den, at man på eengang sætter alle Forsamlingens Medlemmer i Virksomhed med Sagens foreløbige Bearbejdelse og Bedømmelse, istedetfor at efter den hidtil fulgte Forretningsorden, når der nedsættes en speciel Comitee, kun et forholdsviis ringe Antal Medlemmer får Leilighed til nøie at trænge ind i Sagens Enkeltheder. Igjennem Afdelingerne kan derimod hvert enkelt Medlem fra Sagens første Begyndelse følge med denne; han kan fremsætte sine Forslag, sine Ideer, sine Ønsker på en Tid, da Sagen endnu er aldeles ny, istedetfor at han ellers, når hans Forslag først fremkommer, efterat Comiteen har afgivet sin Betænkning, vil have større Vanskelighed ved at skaffe dem Indgang. I Afdelingerne kan etyvert Medlem fremsætte de Tvivl og de Bemærkninger, han kan have ved Lovforslagene (jeg bruger dette Udtryk i Almindelighed, eftersom det nærmest er Lovarbejderne, som tænkes behandlede på denne Måde); han kan begjere Oplysninger og Forklaringer af de andre Medlemmer i Comiteen og gjøre de Forslag til Forandringer, som han anseer hensigtsmæssige; derved vil denne Indretning blive det naturligste Middel til at drage den størst mulige Fordeel af alle Medlemmers Kundskaber og Kræfter, og disse ville ad denne Vei trænge ind i Sagen på en Måde, som ellers ikke bliver dem mulig, thi hvor nøiagtig og fuldstændig en Comiteebetænkning end er, vil den dog efterlade mange Tvivl hos dem, som ikke på den her omhandlede måde have behandlet Sagen. Enhver, der har deeltaget i Stænderforhandlinger, veed, at man ved at være Medlem af en Comitee ganske anderledes kommer ind i Sagens Heelhed, end når man står udenfor Comiteen. I disse forholdsviis mindre Afdelinger, hvor Møderne ikke holdes offentligt, ville Medlemmerne derhos lettere tilsidesætte den Tilbageholdenhed i at fremsætte deres Meninger og Anskuelser, som måtte hidrøre fra en forvidt dreven Beskedenhed, især når de kunne have nogen Tvivl,